

Дамян Дамянов

Стихотворение за
отрицателния герой

Със поглед от ракия светнал,
Като хамалин псува той.
Иди че го рисувай сетне
И го превръщай във герой!
Лустросвай го и в своите книги
Му слагай ангелски черти...
... А нему все не му достигат
два лева, да си доплати
ракията, която пие...
Но иначе – работлив за сто.
И думите му са магия.
Човек от нашенско тесто:
Каквото пипне, му приляга,
Печели повече от мен.
Добряк. Красавец. Юначага.
И за приятел е роден.
И ризата си даже дал би,
Ако те види, че си гол.
Запее ли, долавяш жалба
В гласа му. Жалба по кого?
Навярно жалба по онази
До днес несрещната жена,
Която той в сърцето пази
Като далечна светлина,
Която всяка нощ го стряска
С протегнатите си ръце...
О, недокоснато от ласка
Човешко грапаво сърце!
Сърце объркано, но гордо,
В теб раната не хвана ръб.
Отгоре ти закачам орден,
Да скрия с него твоята скръб!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8038>]